

Downloaded via the EU tax law app / web

TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2016. gada 10. novembrī (*)

Apelācija – Valsts atbalsts – Valsts atbalsta shēma par labu valsts sabiedriskai raidorganizācijai – Sabiedrisko pakalpojumu saistības – Kompensācija – LESD 106. panta 2. punkts – Lēmums, ar kuru atbalsta shēma atzīta par saderīgu ar iekšējo tirgu – Finansēšanas veida grozījumi – Nodokļu pasākumi – Maksas televīzijas raidorganizācijām noteiktais nodoklis – Lēmums, ar kuru grozītā valsts atbalsta shēma atzīta par saderīgu ar iekšējo tirgu – Finansēšanas veida īmēšana vēr – Saistošas saiknes starp nodokli un valsts atbalsta shēmu esamība – Nodokļa iemūmu tieša ietekme uz atbalsta apmēru – Sabiedriskā pakalpojuma uzdevuma izpildes neto izmaksu segšana – Nodokļa maksājuma un atbalsta saņēmēja konkurences attiecības – Valstu tiesību aktu sagrozīšana

Lieta C-449/14 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 56. pantam, ko 2014. gada 23. septembrī iesniedza

DTS Distribuidora de Televisión Digital SA, Treskantosa [*Tres Cantos*] (Spānija), ko pārstāv *H. Brokelmann* un *M. Ganino*, *abogados*,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

pārjē lietas dalībnieki –

Eiropas Komisija, ko pārstāv *C. Urraca Caviedes*, *B. Stromsky* un *G. Valero Jordana*, pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

atbildētāja pirmajā instancē,

Telefónica de España SA, Madride (Spānija),

Telefónica Móviles España SA, Madride,

ko pārstāv *F. González Díaz*, *F. Salerno* un *V. Romero Algarra*, *abogados*,

Spānijas Karaliste, ko pārstāv *M. A. Sampol Pucurull*, pārstāvis,

Corporación de Radio y Televisión Española SA (RTVE), Madride, ko pārstāv *A. Martínez Sánchez* un *J. Rodríguez Ordóñez*, *abogados*,

personas, kas iestājušās lietā pirmajā instancē.

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja *R. Silva de Lapuerta* [*R. Silva de Lapuerta*], tiesneši *J. Regans* [*E. Regan*] (referents), *A. Arabadžijevs* [*A. Arabadjiev*], *K. G. Fernlunds* [*C. G. Fernlund*] un *S. Rodins* [*S. Rodin*],

ģenerālvokāts ģ. *Bots* [*Y. Bot*],

sekretāre: L. Karasko Marko [*L. Carrasco Marco*], administratore,
ņemot vērā rakstveida procesu un 2016. gada 16. marta tiesas sēdi,
noklausījusies enerģētiskās advokāta secinājumu 2016. gada 7. jūlija tiesas sēdē,
pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Ar savu apelācijas sūdzību *DTS Distribuidora de Televisión Digital SA* (turpmāk tekstā – “*DTS*”) lūdz atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2014. gada 11. jūlija spriedumu *DTS Distribuidora de Televisión Digital*/Komisija (T-533/10, turpmāk tekstā – “pārsūdzātais spriedums”, EU:T:2014:629), ar kuru šī tiesa noraidīja tās prasību atcelt Komisijas 2010. gada 20. jūlija Lēmumu 2011/1/ES par valsts atbalsta shēmu C 38/09 (ex NN 58/09), ko Spānija plāno īstenot attiecībā uz Spānijas sabiedrisko raidorganizāciju (*RTVE*) (OV 2011, L 1, 9. lpp.; turpmāk tekstā – “apstrādātais lēmums”).

Tiesvedības priekšvēsture

2 *DTS* ir sabiedrība, kas specializējusies digitālās satelīttelevīzijas, kas tiek saukta par *Digital +*, maksas platformas pārvaldīšanā un izmantošanā Spānijas tirgū, kā arī tematisko kanālu ieviešanā.

3 *Corporación de Radio y Televisión Española SA* (turpmāk tekstā – “*RTVE*”) ir Spānijas sabiedriskā radio un televīzijas raidorganizācija, kurai ar 2006. gada 5. jūnija *Ley 17/2006 de la radio y la televisión de titularidad estatal* (Likums Nr. 17/2006 par valstij piederošām radio un televīzijas raidorganizācijām; 2006. gada 6. jūnija *BOE* Nr. 134, 21270. lpp.) bija uzticēts pienākums veikt sabiedriskā pakalpojuma uzdevumu šajās nozarēs.

4 Likuma Nr. 17/2006 bija paredzēta jaukta finansēšanas shēma, jo *RTVE* rīcībā bija, pirmkārt, ienākumi, kas gūti no tās komercdarbības, it īpaši no reklāmas laika pārdošanas, un, otrkārt, kompensācija no Spānijas valsts par sabiedriskā pakalpojuma uzdevuma izpildi.

5 Eiropas Komisija apstiprināja šo finansējuma shēmu ar tās 2005. gada 20. aprīļa Lēmumu C(2005) 1163, galīgā redakcija, par valsts atbalstu *RTVE* (E 8/05) (kopsavilkums – OV 2006, C 239, 17. lpp.) un 2007. gada 7. marta Lēmumu C(2007) 641, galīgā redakcija, par *RTVE* štata darbinieku skaita samazināšanas pasākumu finansēšanu (NN 8/07) (kopsavilkums – OV 2007, C 109, 2. lpp.).

6 Minētā finansēšanas shēma tika grozīta ar 2009. gada 28. augusta *Ley 8/2009 de financiación de la Corporación de Radio y Televisión Española* (Likums Nr. 8/74003 par *RTVE* finansējumu; 2009. gada 31. augusta *BOE* Nr. 210, 74003. lpp.). Šis likums stājās spēkā 2009. gada 1. septembrī.

7 Pirmkārt, Likuma Nr. 8/2009 bija paredzēts, ka no 2009. gada beigām reklāma, telepārdošanas pakalpojumi, sponsorēšana un piekuves skatījumi vairs neveidos *RTVE* finansēšanas avotus. Vienīgā komercietnīmi, kas saglabājas *RTVE* rīcībā pēc šī datuma, ir komercietnīmi no pakalpojumu sniegšanas trešajām personām un savas produkcijas pārdošanas. Šie ienākumi bija tikai apmēram EUR 25 miljoni.

8 Pēc tam, lai kompensētu citu komercdarbības ienākumu zaudējumu, ar Likuma Nr. 8/2009 2. panta 1. punkta b)–d) apakšpunktu un tās 4.–6. pantu tika ieviesti vai grozīti vairāki nodokļu

pasākumi (turpmāk tekstā – “aplūkojamie nodokļu pasākumi”), tostarp jauns nodoklis 1,5 % apmērā no Spēnijā reģistrētu maksas televīzijas raidorganizāciju iekšmumiem (turpmāk tekstā – “maksas televīzijas raidorganizāciju iekšmumu nodoklis”). Šis nodokļa iemaksa RTVE budžetā nevarēja pārsniegt 20 % no kopējā ikgadējā atbalsta RTVE, un jebkuri iekšmumi, kas to pārsniedza, bija jāiemaksā valsts vispārējā budžetā. Šajā likumā bija arī tāpaši paredzēts jauns nodoklis no Spēnijā reģistrētu telekomunikāciju pakalpojumu operatoru iekšmumiem.

9 Turklāt tika saglabāta Likuma Nr. 17/2006 paredzētā kompensācija par sabiedrisko pakalpojumu saistību izpildi. Tādējādi, lai gan iepriekš minētie finansējuma avoti nebija pietiekami, lai segtu visas RTVE izmaksas saistībā ar šo saistību izpildi, Spēnijas valstij saskaņā ar Likuma Nr. 8/2009 2. panta 2. punktu un Likuma Nr. 17/2006 33. pantu bija jākompensē šī starpība, tādējādi pārvēidojot finansējuma shēmu par gandrīz vienīgi valsts finansētu shēmu.

10 Visbeidzot, Likuma Nr. 8/2009 3. panta 2. punktā bija paredzēts RTVE iekšmumu maksimālais apjoms. Divu gadu – 2010. un 2011. gada – laikā visi minētie iekšmumi nevarēja pārsniegt EUR 1200 miljonus gadā, kas atbilda arī tās izdevumu robežai katrā finanšu gadā. Trim gadiem – no 2012. līdz 2014. gadam – tika noteikts maksimālais šī apjoma palielinājums 1 % apmērā, savukārt turpmākajiem gadiem palielinājums tika noteikts, pamatojoties uz gada patēriņa cenu indeksu.

11 Pēc tam, kad 2009. gada 22. jūnijā Komisija bija saņēmusi sūdzību par likumprojektu, uz kura pamata tika pieņemts Likums Nr. 8/2009, Komisija 2009. gada 2. decembrī paziņoja Spēnijas Karalistei par savu lēmumu uzskatīt LESD 108. panta 2. punktā paredzēto procedūru saistībā ar RTVE finansējuma shēmas grozījumiem (kopsavilkums – OV 2010, C 8, 31. lpp.).

12 2010. gada 18. martā, uzskatot, ka Spēnijā reģistrēto elektronisko komunikāciju operatoru iekšmumu nodoklis ir pretrunā Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvas 2002/20/EK par elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu atvēršanu (OV 2002, L 108, 21. lpp.) 12. pantam, Komisija uzskatīja LESD 258. pantā paredzēto valsts pienākumu neizpildes procedūru. Komisija argumentēja atzinumā 2010. gada 30. septembrī lūdzta Spēnijas Karalistei atcelt šo nodokli kā nesaderīgu ar šo direktīvu dēļ.

13 2010. gada 20. jūlijā Komisija pieņēma apstrīdēto lēmumu, kurā tika atzina, ka Likuma Nr. 8/2009 paredzētie grozījumi RTVE finansējuma shēmā ir saderīgi ar iekšējo tirgu LESD 106. panta 2. punkta izpratnē. Šajā kontekstā Komisija tostarp uzskatīja, ka aplūkojamie nodokļu pasākumi nav šajā likumā paredzēto jauno atbalsta elementu neatņemama sastāvdaļa un ka iespējamā šo nodokļu pasākumu nesaderība ar Direktīvu 2002/20 tādā neietekmē atbalsta saderības ar iekšējo tirgu pārbaudi. Turklāt tika uzskatīta, ka grozītā RTVE finansēšanas shēma ir saderīga ar LESD 106. panta 2. punktu, jo tajā ir ievērots samērīguma princips.

Pārsūdzētais spriedums

14 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kanceleijā iesniegts 2010. gada 24. novembrī, DTS cēla prasību atcelt apstrīdēto lēmumu. Šīs prasības pamatojumam DTS izvirzīja trīs pamatus, kas balstīti attiecīgi uz “atbalsta” jēdziena LESD 107. panta izpratnē pārskatāmību saistībā ar aplūkojamo nodokļu pasākumu nošķiršanu, LESD 106. panta 2. punkta, kā arī LESD 49. un 63. panta pārskatāmību.

15 Vispārējā tiesa ar pārsūdzēto spriedumu noraidīja katru no šiem pamatiem pēc būtības un attiecīgi prasību kopumā.

Tiesvedība Tiesā un lietas dalībnieku apelācijas instancā prasījumi

16 Ar savu apelācijas sūdzību *DTS*, ko atbalsta *Telefónica de España SA* un *Telefónica Móviles España SA* (turpmāk tekstā kopā – “Telefónica” sabiedrības) lūdz Tiesai:

- atcelt pārsūdzēto spriedumu;
- atcelt apstrādēto lēmumu vai, pakārtoti, nosūtīt lietu atpakaļ Vispārējai tiesai, un
- piespriest Komisijai un citiem lietas dalībniekiem atlīdzināt tiesāšanās izdevumus Tiesai un Vispārējai tiesai.

17 Komisija lūdz Tiesu noraidīt apelācijas sūdzību un piespriest *DTS* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus. Spānijas Karaliste un *RTVE* galvenokārt norāda uz apelācijas sūdzības nepieņemamību un pakārtoti lūdz Tiesai to noraidīt kā nepamatotu.

18 “Telefónica” sabiedrības iesniedza pretapelācijas sūdzību, kurā tās lūdz Tiesai atcelt pārsūdzēto spriedumu un piespriest Komisijai, kā arī citiem lietas dalībniekiem, kas iestājušies lietā tās atbalstam, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus Tiesai un Vispārējai tiesai. *RTVE*, Spānijas Karaliste un Komisija lūdz noraidīt šo pretapelācijas sūdzību.

Par pamata apelācijas sūdzību

19 *DTS*, savas apelācijas sūdzības pamatojumam precizējusi, ka ar to tā tikai pārmet Vispārējai tiesai, ka tā pārsūdzējais spriedums ir nospriedusi, ka saskaņā ar apstrādēto lēmumu Komisija ir pareizi nolūmusi, ka tai nav jāpārbauda, vai maksas televīzijas raidorganizāciju ievērojamumu nodoklis atbilst LESD, norāda trīs pamatus.

20 Pirmais pamats ir balstīts uz LESD 107. panta 1. punkta pārskatīšanu, jo kādā daini esot interpretēts atbalsta jēdziens. Otrais pamats ir par šīs pašas normas pārskatīšanu, jo Vispārējai tiesai pārsūdzējais spriedums neesot veikusi visaptverošu pārbaudi par atbalsta esamību un esot sagrozījusi Spānijas tiesības. Trešais pamats ir balstīts uz LESD 106. panta 2. punkta piemērošanu pie auto tiesību kārta.

Par apelācijas sūdzības pieņemamību

Lietas dalībnieku argumenti

21 *RTVE* apgalvo, ka apelācijas sūdzība kopumā neesot pieņemama, jo tajā esošo 40 lappušu apjoma dēļ ir ievērojami pārsniegts Praktiskajos norādījumos lietas dalībniekiem par Tiesai iesniegtajam lietām (OV 2014, L 31, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “Praktiskie norādījumi”) atbilstošais maksimālais 25 lappušu apjoms un *DTS* nav pamatojusi šo lappušu skaita pārsniegšanu.

22 Turklāt *RTVE* un Spānijas Karaliste uzskata, ka apelācijas sūdzībā nav precīzi identificēti pārsūdzētais sprieduma punkti, kas tiek apstrādāti. Tādējādi apelācijas sūdzībā ir tikai atkārtoti pirmajai instancē minētie argumenti.

23 *DTS* uzskata, ka tās apelācijas sūdzība ir pieņemama.

Tiesas vērtējums

24 Pirmkārt, ir jānorāda, ka Praktiskie norādījumi lietas dalībniekiem ir norādīti, nevis juridiski saistoši. Faktiski, kā izriet no šo norādījumu preambulas 1.–3. apsvēruma, tie ir pieņemti, lai papildinātu un precizētu noteikumus, kas piemērojami tiesvedības Tiesai norisei, to darot pareizas tiesvedības interesēs, un tie nav domāti Eiropas Savienības Tiesas statūtu un Tiesas

Reglamenta atbilstošo noteikumu aizstāšanai (šajā ziņā skat. Tiesas priekšsacīkuma rīkojumu, 2010. gada 30. aprīlis, *Ziegler/Komisija*, C-113/09 P (R), nav publicēts, EU:C:2010:242, 33. punkts).

25 Tādējādi no šo Praktisko norādījumu 20. punkta teksta, saskaņā ar kuru “apelācijas sūdzībai [...], izņemot pašus apstākļus, nebūtu jāpārsniedz 25 lappuses”, skaidri izriet, ka tajā nav noteikts absolūts lappušu skaita ierobežojums, kas jāievēro šādā apelācijas sūdzībā, bet tajā šai sakarā ir tikai sniegts ieteikums lietās dalībniekiem.

26 No tā izriet, ka apelācijas sūdzība nevar tikt noraidīta kā nepieņemama tādēļ, ka tā pārsniedz noteiktu lappušu skaitu.

27 Otrkārt, ir jāatgādina, ka atbilstoši LESD 256. panta 1. punkta otrajai daļai, Eiropas Savienības Tiesas statūtu 58. panta pirmajai daļai un tās Reglamenta 168. panta 1. punkta d) apakšpunktam apelācijas sūdzība – pretējā gadījumā tā tiek atzīta par nepieņemamu – precīzi ir jānorāda tā sprieduma vai rīkojuma apstrādātās daļas, kura atcelšana tiek pieprasīta, kā arī juridiskie argumenti, kas konkrēti izvirzīti šīs prasības atbalstam, pretējā gadījumā apelācijas sūdzība vai attiecīgais pamats tiek atzīts par nepieņemamu (skat. it īpaši spriedumu, 2014. gada 10. jūlijs, *Telefónica un Telefónica de España*, C-295/12 P, EU:C:2014:2062, 29. punkts un tajā minētā judikatūra).

28 Turklāt no šiem pašiem noteikumiem izriet, ka apelācijas sūdzība nav pieņemama, ja tajā ir tikai atkārtoti pamati un argumenti, kas jau ir tikuši izklāstīti Vispārējās tiesās, tostarp tādi, kas pamatoti ar faktiem, ko minētā tiesa ir tieši noraidījusi. Šāda apelācija patiesībā ir prasība, kas vērsta uz to, lai vienkārši panāktu Vispārējās tiesās iesniegtā prasības pieteikuma pārskatīšanu, un tas nav Tiesas kompetencē apelācijas ietvaros (skat. spriedumu, 2013. gada 30. maijs, *Quinn Barlo u.c./Komisija*, C-70/12 P, nav publicēts, EU:C:2013:351, 26. punkts un tajā minētā judikatūra).

29 Savukārt, ja apelācijas sūdzības iesniedzējs apstrādā Vispārējās tiesās sniegto Savienības tiesību interpretāciju vai piemērošanu, apelācijas tiesvedībā no jauna var tikt izskatīti pirmajās instancēs pārbaudītie tiesību jautājumi. Faktiski, ja apelācijas sūdzības iesniedzējs nevarētu šādi pamatot savu apelāciju ar pamatiem un argumentiem, kas jau izmantoti Vispārējās tiesās, minētā apelācijas tiesvedībā daļēji zaudētu savu jēgu (skat. spriedumu, 2013. gada 30. maijs, *Quinn Barlo u.c./Komisija*, C-70/12 P, nav publicēts, EU:C:2013:351, 27. punkts un tajā minētā judikatūra).

30 Tāpat šajā lietā ir jākonstatē, ka no apelācijas sūdzības pārbaudes izriet, ka *DTS* skaidri un precīzi ir norādījusi pārsūdzītajā sprieduma punktus, kuri ir skarti tās pamatos, kā arī iemeslus, kādēļ, viņasprāt, šajā spriedumā esot pieļautas kādas tiesību piemērošanas.

31 Turklāt, pretēji tam, ko apgalvo *RTVE* un Spānijas Karaliste, *DTS* apelācijas sūdzībā nav tikai atkārtoti pirmajās instancēs izvirzītie argumenti. Faktiski būtībā tā apstrādā veidu, kādā Vispārējās tiesās ir interpretējusi un piemērojusi Savienības tiesības, it īpaši LESD 107. panta 1. punktu, jo pārsūdzītajā spriedumā tā uzskatīja, ka maksas televīzijas raidorganizāciju iekšmumu nodoklis, kurš tai jāmaksā, nav *RTVE* pieširtā valsts atbalsta neatņemama sastāvdaļa, un turklāt viņa tai pārmet, ka šajā spriedumā ir pieļauti vairāki pārskatījumi saistībā ar sagrozīšanu.

32 Līdz ar to šāda apelācijas sūdzība ir atzīstama par pieņemamu.

33 Tādā ir jāpārbauda tās pamatība, pārbaudot vispirms otro pamatu un pēc tam – pirmo un trešo pamatu.

Par otro pamatu, kas balstīts uz LESD 107. panta 1. punkta pirmo daļu, jo Vispārīgā tiesa pārsūdzējusi spriedumu neesot veikusi visaptverošu pārbaudi par atbalsta esamību un esot sagrozījusi Spērijas tiesības

Lietas dalībnieku argumenti

34 DTS un “Telefónica” sabiedrības norāda, ka Vispārīgā tiesa nav veikusi pilnīgu Komisijas sniegto vērējumu pārbaudi attiecībā uz 2008. gada 22. decembra spriedumu *Régie Networks* (C-333/07, EU:C:2008:764) 106.–111. punktā minētajiem nosacījumiem. Faktiski Vispārīgā tiesa neesot pārbaudījusi, kādā apmērā iepriekšminētajiem saskaņotajiem apmērs ietekmē atbalsta aprēķinu, šādi pārsūdzējusi sprieduma 65.–70. punktā sagrozot valsts tiesību normas, uz kurām tās balstās, lai nonāktu pie secinājuma, ka iekasētās maksas televīzijas raidorganizāciju iepriekšminēto nodokļa summas neietekmē RTVE paredzētā atbalsta lielumu, neapņemot vērā citas atbilstošās šo tiesību normas.

35 Pirmkārt, DTS apgalvo, ka, pretēji Vispārīgās tiesas šā sprieduma 69. punktā nospriestajam, Likuma Nr. 8/2009 2. panta 2. punktā nav noteikts pienākums dalībvalstīm tad, kad RTVE rīcībā esošie iepriekšminētie nav pietiekami, lai segtu neto izmaksas saistībā ar sabiedriskā pakalpojuma uzdevumu, izsniegt līdzekļus no sava vispārīgā budžeta, lai segtu šīs objektīvi aprēķinātās izmaksas. Faktiski, pirmkārt, šāji normā ir noteikts pienākums valstij papildināt RTVE “paredzēto budžetu”, ja tā izpildes gaitā iepriekšminēto nodokļiem ir zemāki par budžetā paredzētajiem. Otrkārt, iekasas no vispārīgā valsts budžeta neesot atgaitas, ja izdevumi pārsniedz budžetā paredzētos.

36 Turklāt, Likuma Nr. 8/2009 2. panta 2. punkts b) tulkina kopā ar Nr. 17/2006 34. pantu un *Mandato-marco a la Corporación RTVE previsto en el artículo 4 de la Ley 17/2006 de la radio y la televisión de titularidad estatal, aprobado por los Plenos del Congreso de los Diputados y del Senado* (RTVE piešķirts pamatpilnvarojums, kas paredzēts Likuma Nr. 17/2006 4. pantā, apstiprināts Deputātu palātas plenārsēdē un Senātē; 2008. gada 30. jūnija BOE Nr. 157, 28833. lpp.) 44. pantu.

37 Faktiski no šiem pārdziem minētajiem noteikumiem izriet, ka Vispārīgā tiesa nav ņēmusi vērā, ka RTVE pati izstrādā savu budžetu, ievērojot ne tikai sabiedriskā pakalpojuma sniegšanas uzdevuma paredzamās izmaksas, bet arī paredzamos iepriekšminētos, tostarp iepriekšminētos aplūkojamajiem nodokļu pasākumiem. Līdz ar to gadījumā, kad iepriekšminēto no šiem pasākumiem b) tū mazāki nekā paredzamā maksājumu summa un neapaut RTVE segt budžetā paredzētās sabiedriskā pakalpojuma izmaksas, valstij b) tū jāpapildina “paredzētais budžets” ar iemaksām no tās vispārīgā budžeta. Tāpēc “paredzētais budžets” esot jāveido uz paredzamās iepriekšminēto summas pamata, it īpaši no maksas televīzijas raidorganizāciju iepriekšminēto nodokļa, un tādējādi šā summa tieši ietekmē jūt atbalsta apmēra summu. Tātad šā nodokļa iepriekšminēto ietekme uz RTVE budžeta izpildi nevar tikt jaukta ar ietekmi, kāda paredzamajai nodokļa iepriekšminēto summai ir uz minētā budžeta saskaņotājo izveidi un attiecīgi uz atbalsta apmēra summu.

38 “Telefónica” sabiedrības piebilst, ka pastāvot skaidras norādes, ar kurām varot tikt atspēkota šā ietama papildu ieguldījuma, kas tiek apmaksāts no valsts vispārīgā budžeta, iespējamība, jo Likuma Nr. 8/2009 pamatojumā tostarp ir norādīts, piemēram, ka “nebūtu saprātīgi, ja finansējuma garantēšana izraisītu valsts ieguldījuma palielināšanu”. Turklāt šāda iespēja b) tū pakārtots gadījums. Faktiski saskaņā ar Likuma Nr. 8/2009 2. panta 2. punktu, lai valsts finansētu daļu no sabiedrisko pakalpojumu saistību izmaksām, ir jāizpilda divi nosacījumi. Pirmkārt, attiecīgajam finanšu gadā maksas televīzijas raidorganizāciju iepriekšminēto nodokļa iepriekšminēto summai esot jābūt mazākiem nekā sabiedriskā pakalpojuma sniegšanas uzdevuma izpildes izmaksām un, otrkārt, rezerves fonda summai esot jābūt nepietiekamai, lai segtu RTVE izmaksas

šaj? finanšu gad?. Tas, ka ar šo normu tiek ieviesta š?di ierobežota valsts garantija, kas ir jauns atbalsts, neesot š??rslis tam, ka *RTVE* pieš?irtais atbalsts tiek noteikts uz š? nodok?a ie??mumu pamata un ka, ja tas nav pietiekams, valsts ap?emas atl?dzin?t starp?bu.

39 Otrk?rt, *DTS* p?rmet Visp?r?jai tiesai, ka t? p?rs?dz?t? sprieduma 66.–68. punkt? esot sagroz?jusi Likuma Nr. 17/2006 33. panta un Likuma Nr. 8/2009 8. panta noteikumus attiec?b? uz valsts lomu br?d?, kad ie??mumi no maksas telev?zijas raidorganiz?ciju ie??mumu nodok?a p?rsniedz sabiedrisk? pakalpojuma neto izmaksas. Faktiski, pirmk?rt, nav noz?mes tam, ka *RTVE* ie??mumiem tiek piem?rota absol?t? maksim?l? robeža, ja ir svar?gi p?rbaud?t, vai, iev?rojot šo maksim?lo robežu, valsts atbalsta summa ir atkar?ga no paredzamiem š? nodok?a ie??mumiem. Otrk?rt, Visp?r?j? tiesa esot vien?gi apstiprin?jusi, ka atbilstoši Likuma Nr. 8/2009 8. panta 3. punktam rezerves fond? iemaks?to p?rpalikumu *RTVE* var izmantot tikai ar Ekonomikas un finanšu ministrijas skaidru at?auju, necit?jot pirmos š?s ties?bu normas v?rdus, saska?? ar kuriem “fonda var izmantot, vien?gi lai kompens?tu iepriekš?jo finanšu gadu zaud?jumus un lai risin?tu neparedz?tas situ?cijas saist?b? ar sabiedrisk? pakalpojuma sniegšanu”. Ta?u šo papildu l?dzek?u apm?rs noteikti esot atkar?gs no nodok?u ie??mumiem, jo šie fondi tiek uztur?ti no tiem.

40 Turkl?t “Telefónica” sabiedr?bas apgalvo, ka Visp?r?j? tiesa, konstat?jot, ka ar š?m ties?bu norm?m tiek izbeigta jebk?da saikne starp atbalsta apm?ru un uz attiec?go nodok?u pas?kumu pamata veikto maks?jumu summu, k??daini ir interpret?jusi Likuma Nr. 17/2006 33. panta 1. punktu un Likuma Nr. 8/2009 3. panta 2. punktu. Pirmk?rt, tas, ka tie var tikt ieskait?ti visp?r?j? valsts budžet?, esot pak?rtota iesp?jam?ba. Faktiski tikai ie??mumi, kas p?rsniedz 10 % *RTVE* gada izmaksu robežu, tiks ieskait?ti valsts kas?. Otrk?rt, no t? neizriet, ka atbalsta apm?ru neietekm? nodok?u ie??mumu apm?rs. V?l jo vair?k, Likuma Nr. 17/2006 33. panta 1. punkt? ir noteikts atbalsta apm?ra ierobežojums, kas nav š??rslis tam, lai kop?jais ien?kums no nodok?a ietur?juma tiktu p?rveidots par atbalstu likumdev?ja noteiktaj?s robež?s.

41 “Telefónica” sabiedr?bas piebilst, ka turkl?t no vair?kiem elementiem ar pier?d?juma sp?ku izriet, ka valsts nevar papildin?t *RTVE* budžetu. Lai gan šie elementi ir radušies p?c apstr?d?t? l?muma, tie apstiprinot Likuma Nr. 8/2009 sagatavošanas darbu noteikumus, saska?? ar kuriem “neb?tu sapr?t?gi, ka finans?juma garant?šana izrais?tu valsts ieguld?juma palielin?šanu”.

42 *RTVE*, Sp?nijas Karaliste un Komisija uzskata, ka otrs pamats nav pie?emams, un katr? zi?? tas nav pamatots.

Tiesas v?rt?jums

43 J?atg?dina, ka saska?? ar Tiesas iedibin?to judikat?ru gad?jum?, ja Visp?r?j? tiesa ir konstat?jusi vai nov?rt?jusi faktus, atbilstoši LESD 256. pantam tikai Tiesas kompetenc? ir p?rbaud?t šo faktu juridisko kvalifik?ciju un no t?s izrietoš?s tiesisk?s sekas. T?d?? faktu izv?rt?jums, ja vien nav sagroz?ti Visp?r?jai tiesai iesniegtie pier?d?jumi, nav ties?bu jaut?jums, kas pats par sevi ir j?p?rbauda Tiesai (skat. it ?paši spriedumu, 2014. gada 3. apr?lis, Francija/Komisija, C?559/12 P, EU:C:2014:217, 78. punkts).

44 T?d?j?di saist?b? ar nov?rt?juma, ko Visp?r?j? tiesa veikusi attiec?b? uz valsts ties?b?m, p?rbaudi apel?cijas tiesved?b? Tiesai ir tikai kompetence p?rbaud?t, vai nav notikusi šo ties?bu sagroz?šana (skat. spriedumu, 2014. gada 3. apr?lis, Francija/Komisija, C?559/12 P, EU:C:2014:217, 79. punkts un taj? min?t? judikat?ra).

45 Šaj? zi?? ir j?atg?dina, ka sagroz?šanai ir skaidri j?izriet no lietas materi?liem, lai neb?tu j?veic jauna faktu un pier?d?jumu izv?rt?šana (spriedums, 2014. gada 3. apr?lis, Francija/Komisija, C?559/12 P, EU:C:2014:217, 80. punkts).

46 Šaj? gad?jum? ir j?atg?dina, ka p?rs?dz?t? sprieduma 65.–86. punkt? Visp?r?j? tiesa atbilstoši Likumam Nr. 8/2009 ir secin?jusi, ka Komisija, vi?aspr?t, pareizi uzskat?ja, ka RTVE paredz?t? atbalsta apm?rs nav atkar?gs no DTS uzliktajiem nodok?a maks?jumiem, jo atbalsta summa ir noteikta, ?emot v?r? sabiedrisk? pakalpojuma uzdevuma izpildes neto izmaksas.

47 Šaj? zi?? Visp?r?j? tiesa, pirmk?rt, š? sprieduma 66. punkt? ir nor?d?jusi, ka saska?? ar Likuma Nr. 17/2006 33. pantu gad?jum?, kad RTVE ie??mumi p?rsniedz sabiedrisk?s apraides pakalpojuma sniegšanas uzdevuma izpildes izmaksas, p?rpalikums atkar?b? no t?, vai tas p?rsniedz vai nep?rsniedz 10 % no RTVE budžet? iepl?noto ikgad?jo izdevumu robežu, tiks ieskait?ts rezerves fond? vai valsts kas?. Attiec?b? uz pirmo gad?jumu Visp?r?j? tiesa min?t? sprieduma 67. punkt? ir preciz?jusi, ka no Likuma Nr. 8/2009 8. panta izriet, ka šie l?dzek?i var tikt izmantoti vien?gi ar tiešu Ekonomikas un finanšu ministrijas at?auju un, ja tie nav izlietoti ?etru gadu laik?, tie ir j?izmanto, lai samazin?tu kompens?cijas no Sp?nijas valsts visp?r?j? budžeta. Turkl?t Visp?r?j? tiesa š? paša sprieduma 68. punkt? ir nor?d?jusi, ka Likuma Nr. 8/2009 3. panta 2. punkt? ir paredz?ts absol?tais RTVE ie??mumu limits, kurš 2010. un 2011. gadam ir noteikts EUR 1200 miljonu apm?r?, un ka jebkurš š? limita p?rsniegums tiks ieskait?ts Sp?nijas valsts visp?r?j? budžet?.

48 Otrk?rt, p?rs?dz?t? sprieduma 69., 76. un 80. punkt? Visp?r?j? tiesa ir konstat?jusi, ka saska?? ar Likuma Nr. 8/2009 2. panta 2. punktu gad?jumos, kad RTVE r?c?b? esošie ie??mumi nav pietiekami, lai segtu sabiedrisk?s apraides uzdevuma izpildes izmaksas, Sp?nijas valstij ir j?sedz starp?ba, izmantojot l?dzek?us no valsts visp?r?j? budžeta.

49 Ta?u šaj? liet? ir j?konstat?, ka, aizbildinoties ar p?rmetumiem Visp?r?jai tiesai par pie?auto k??du ties?bu piem?rošan?, kad t? ?stenoja savu p?rbaudi ties? p?r apstr?d?to l?mumu, un par valsts ties?bu normu sagroz?šanu, vienlaikus ne?emot v?r? citus apsv?rumus, DTS un “Telefónica” sabiedr?bas paties?b? tikai kritiz? p?rs?dz?ta sprieduma 65.–86. punkt? Visp?r?j?s tiesas izv?l?to valsts ties?bu interpret?ciju. T?d?j?di t?s v?las aizst?t alternat?vu interpret?ciju un l?dz ar to, tostarp atsaucoties uz valsts norm?m, kas netika apstr?d?tas pirmaj? instanc?, sa?emt jaunu faktisko apst?k?u un pier?d?jumu nov?rt?jumu. T?s nek?di necenšas pan?kt secin?jumu, ka Visp?r?j? tiesa ir veikusi konstat?jumus, kas ac?mredzami ir pretrun? attiec?go valsts ties?bu aktu normu saturam, vai ka t? ir pieš??rusi š?m ties?b?m t?du tv?rumu, kas t?m, ?emot v?r? lietas materi?lu elementus, ir ac?mredzami neatbilstošs.

50 Š?dos apst?k?os otrais pamats j?noraida k? nepie?emams.

Par pirmo pamatu, kas balst?ts uz LESD 107. panta 1. punkta p?rk?pumu k??daini interpret?ta atbalsta j?dziena d??

Par pirmo da?u, kas balst?ta uz to, ka attiec?bas, kas past?v starp maksas telev?zijas raidorganiz?ciju un RTVE pieš?irto atbalstu, nav sal?dzin?mas ar t?m, kas past?v starp visp?rpiem?rojama nodokli un atbr?vojumu no t?

– Lietas dal?bnieku argumenti

51 DTS uzskata, ka Visp?r?j? tiesa ir pie??vusi k??du ties?bu piem?rošan?, p?rs?dz?t? sprieduma 92. un 93. punkt? uzskatot, ka t? ar savu pras?bu tiec?s apstr?d?t Tiesas judikat?ru, kura izriet no 2001. gada 20. septembra sprieduma *Banks* (C?390/98, EU:C:2001:456). Faktiski š? judikat?ra esot saist?ta tikai ar situ?ciju, kad konkr?tas uz??mumu kategorijas ir atbr?votas no visp?rpiem?rojama nodok?a. Ta?u šaj? gad?jum? DTS neesot iebildusi pret maksas telev?zijas raidorganiz?ciju ie??mumu nodok?a iekas?šanu t?p?c, ka RTVE var izmantot atbr?vojumu, kurš ir valsts atbalsts. Savuk?rt t? nor?da, ka šis nodoklis, lai gan tas ir ticis piem?rots nesimetriski, lai

tieši finansētū valsts atbalsta shēmu par labu RTVE, pats par sevi ir valsts atbalsts, tātad kā nodoklis, par kuru bija lieta 2006. gada 7. septembra spriedumā *Laboratoires Boiron* (C-526/04, turpmāk tekstā – “spriedums *Laboratoires Boiron*”, EU:C:2006:528).

52 RTVE un Komisija apgalvo, ka šis pamata daļa esot neefektīva un šis pamats, kā apgalvo arī Spānijas Karaliste, katrā ziņā neesot pamatots.

– Tiesas vērtējums

53 Jāatgādina, ka pārsūdzētā sprieduma 92. un 93. punktā Vispārējā tiesa ir konstatējusi, ka ar argumentiem, kas balstīti uz LESD 107. panta 1. punkta pirmo daļu, kas attiecas uz aplūkojamajiem nodokļiem pasākumiem un RTVE piešķirto konkurences priekšrocību pastāvīgā saistībā, DTS vālas apšaubīt principu, kurš ir radies no Tiesas pastāvīgās judikatūras un norādīts 2001. gada 20. septembra spriedumā *Banks* (C-390/98, EU:C:2001:456) 80. punktā, saskaņā ar kuru obligāta nodokļa maksājumi nevar atsaukties uz to, ka citām personām piešķirtais atbrīvojums no nodokļa ir valsts atbalsts, lai nemaksātu šo nodokli.

54 Taču DTS formulētie iebildumi pret konstatējumiem pirmā pamata pirmajā daļā nekādi nevar izraisīt pārsūdzētā sprieduma atcelšanu, jo, kā pareizi norāda RTVE un Komisija, Vispārējā tiesa minētos DTS argumentus noraidīja nevis minētajā sprieduma 92. un 93. punktā, bet tajā 94.–105. punktā, kuri attiecas uz sprieduma *Laboratoires Boiron* piemērotību aplūkojamā atbalsta pārbaudei, minēto iemeslu dēļ un šie iemesli ir šis pamata otrās daļas priekšmets.

55 Līdz ar to pirmā pamata pirmā daļa ir noraidāma kā neefektīva.

Par otro daļu, kas balstās uz to, ka maksas televīzijas raidorganizāciju iekšmumu nodoklis ir asimetrisks nodoklis, kurš ir valsts atbalsts spriedumā *Laboratoires Boiron* izpratnē

– Lietas daļbnieku argumenti

56 Pirmkārt, DTS apgalvo, ka maksas televīzijas raidorganizāciju iekšmumu nodoklis ir RTVE piešķirtā atbalsta sastāvdaļa, jo tas ir asimetrisks nodoklis, kas jāpielīdzina tam, kāds tika aplūkots spriedumā *Laboratoires Boiron*. Faktiski šis nodoklis tiek uzlikts tikai vienai uzņēmuma kategorijai, proti, maksas televīzijas raidorganizācijām, kuras ir konkurences situācijā ar RTVE. Tādējādi atbalsts izrietot vienlaikus no tā, ka, pirmkārt, atbalsta saņēmēja konkurents ir nodokļa maksātājs un, otrkārt, šis nodokļa iekšmumi ir paredzēti, lai finansētu aplūkojamo atbalstu.

57 Otrkārt, DTS apgalvo, ka nav nozīmes Vispārējās tiesas identificētajām atšķirībām starp maksas televīzijas raidorganizāciju iekšmumu nodokli un to, kurš tiek analizēts spriedumā *Laboratoires Boiron*.

58 Pirmkārt, pārsūdzētā sprieduma 100. punktā Vispārējās tiesas norādītais fakts, ka maksas televīzijas raidorganizāciju iekšmumu nodokļa galvenais mērķis nav atgūt konkurences nosacījumu līdzsvaru starp RTVE un citiem uzņēmumiem, neesot noteicošais elements. Faktiski atbalsta jūdziens esot pozitīvs jūdziens. Katrā ziņā šis nodokļa mērķis esot analogs tādējam nodokļa mērķim, kurš tika aplūkots lietā, kurā tās spriedums *Laboratoires Boiron*, jo ar to ir paredzēts sniegt ieguldījumu RTVE radušos finansiālo izmaksu par sabiedriskā pakalpojuma sniegšanas uzdevuma izpildi segšanā.

59 Otrkārt, nebūtu visai pareizi uzskatīt, ka to darījusi Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 101. punktā, ka saikne starp maksas televīzijas raidorganizāciju iekšmumu nodokli un valsts atbalstu nav tik cieša kā tā, kas ir identificēta spriedumā *Laboratoires Boiron*. Šajā ziņā Vispārējā tiesa esot kļūdaini konstatējusi, ka šis nodokļa iespejamā nesaderība ar Savienības tiesību

neesot tiešs pamats, lai apšaubītu RTVE piešķirto atbalstu. Faktiski pārsūdzējais spriedums neesot ērīgs, ka DTS noteiktais pienākums sniegt ieguldījumu konkurenta finansēšanā pastiprina konkurences izkropojumu, kāds izriet no līdzekļu izmaksēšanas šim pārdējam minētajam. Tādējādi RTVE gūst labumu no konkurences priekšrocības audiovizuālā saturā iegūšanas tirgū ne tikai to līdzekļu dēļ, ko tā saņem par sava sabiedriskā pakalpojuma sniegšanas uzdevumu izpildi, bet arī tādēļ, ka šie līdzekļi netiek piešķirti citiem konkurentiem. Tāpēc pārdējam minētais priekšrocība pilnīgi izzustu, ja tiktu atcelts maksas televīzijas raidorganizāciju ieviešanu nodoklis.

60 Treškārt, Vispārējā tiesa pārsūdzējais sprieduma 102.–104. punktā esot kļūdaini nospriedusi, ka, atšķirībā no aplūkojamās situācijas lietā, kurā tika taisīts spriedums *Laboratoires Boiron*, RTVE piešķirtā atbalsta lielums netiek noteikts atkarībā no maksas televīzijas raidorganizāciju ieviešanu nodokļa summas. Faktiski šajā gadījumā konkurences priekšrocība, kāda ir RTVE, palielinās līdz ar šo DTS uzliktā nodokļa summu tādēļ, ka, jo tas būs lielāks, jo mazāki būs līdzekļi, kuri būs tēršami, lai tos sniegtu RTVE konkurentiem. Tādējādi saikne starp minēto nodokli un atbalstu esot ciešāka nekā spriedumā lietā *Laboratoires Boiron* definētajā. Faktiski apstrīdētajā lūgumā Komisija esot nonākusi pie secinājuma, ka publisko līdzekļu izmaksēšana RTVE ir valsts atbalsts LESD 107. panta 1. punkta izpratnē.

61 “Telefónica” sabiedrības uzskata, ka, pirmkārt, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, šauri interpretējot nosacījumus, kas ir jāizpilda, lai atbalsta finansēšanas veids būtu tā neatņemama sastāvdaļa, kaut gan normas valsts atbalstu jomā esot jāinterpretē teleoloģiski.

62 Otrkārt, “Telefónica” sabiedrības norāda, ka Tiesas judikatūrā noteiktie nosacījumi, lai atzītu, ka nodokļu pasākums ir atbalsta sastāvdaļa, proti, nodokļa piesaistīšana konkrētai atbalsta finansēšanai un ieviešanu no šo nodokļa tiešā ietekme uz minēto atbalsta lielumu, nav nošķirti un kumulatīvi nosacījumi. Faktiski pati piesaiste jau nozīmē, ka pastāv nepieciešamā saikne starp šo ieviešanu lielumu un valsts atbalstu. Tādā Vispārējā tiesa esot nepareizi interpretējusi 2005. gada 13. janvāra spriedumu *Streekgewest* (C-174/02, EU:C:2005:10), jo šajā spriedumā Tiesa tikai pārbaudīja, vai obligāti pastāv cieša saistoša saikne starp nodokli un atbalstu saskaņā ar atbilstošo valsts tiesisko regulējumu, un esot atzinusi, ka apstiprinot atbildes gadījumā nodokļu pasākuma tiešā ietekme uz atbalsta apmēru esot loģiskas sekas.

63 Treškārt, “Telefónica” sabiedrības uzskata, ka Vispārējās tiesas izvēlētā 2003. gada 21. oktobra sprieduma *van Calster* u.c. (C-261/01 un C-262/01, EU:C:2003:571) un 2003. gada 27. novembra sprieduma *Enirisorse* (no C-34/01 līdz C-38/01, EU:C:2003:640) interpretācija esot kļūdaina. Tas, ka Tiesa nav lūmusi par prasību, ka nodokļu pasākumam jābūt tiešai ietekmei uz atbalsta summu, nenozīmē, ka Tiesa ir uzskatījusi, ka runa ir par papildu nosacījumu, lai noteiktu, vai atbalsta finansēšanas veids ir tā sastāvdaļa, bet tas varot tikt izskaidrots ar to, ka šie spriedumi attiecas uz pirmajām lietām, kurās Tiesa saskārs ar jautājumu par nošķiršanu.

64 RTVE, Spānijas Karaliste un Komisija apgalvo, ka pirmā pamata otrā daļa nav pamatota.

– Tiesas vērtējums

65 Jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru nodokļi netiek iekārtoti Līguma noteikumu, kas attiecas uz valsts atbalstu, piemērošanas jomā, ja vien tie nav šo atbalsta pasākuma finansējuma neatņemama sastāvdaļa (spriedumi, 2005. gada 13. janvāris, *Streekgewest*, C-174/02, EU:C:2005:10, 25. punkts; 2005. gada 13. janvāris, *Pape*, C-175/02, EU:C:2005:11, 14. punkts, un 2005. gada 27. oktobris, *Distribution Casino France* u.c., no C-266/04 līdz C-270/04, C-276/04 un no C-321/04 līdz C-325/04, EU:C:2005:657, 34. punkts).

66 Faktiski, pirmkārt, valsts atbalsts pats par sevi nevar būtiski mainīt tirdzniecību starp

dalībvalstīm un tikt atzīts par pieļaujamu, ja tās sekām ir traucējuma iedarbība, ko pastiprina tās finansēšanas veids, kas to padara par nesaderīgu ar iekšējo tirgu. Otrkārt, ja nodoklis, kura konkrētais mērķis ir finansēt atbalstu, izrādās pretrunīgs citiem Līguma noteikumiem, Komisija nevar atzīt, ka atbalsta shēma, kurā ietilpst šis nodoklis, ir saderīga ar iekšējo tirgu (šajā ziņā skat. spriedumu, 2003. gada 21. oktobris, *van Calster* u.c., C-261/01 un C-262/01, EU:C:2003:571, 47. un 48. punkts, kārājums tajos minētajos judikatūrā).

67 Valsts atbalsta finansēšanas veids visu atbalsta shēmu, uz kuru šis finansējuma veids attiecas, var padarīt par nesaderīgu ar iekšējo tirgu. Līdz ar to atbalsts nav skatāms atsevišķi no tā finansēšanas veida sekām (šajā ziņā skat. spriedumu, 2005. gada 14. aprīlis, *AEM un AEM Torino*, C-128/03 un C-129/03, EU:C:2005:224, 45. punkts).

68 Saskaņā ar Tiesas judikatūru, lai nodokli varētu uzskatīt par tādū, kas veido neatņemamu atbalsta sastāvdaļu, noteikti ir jāpastāv tiešai saistošai saiknei starp nodokli un atbalstu atbilstoši attiecīgajiem valsts tiesību aktiem, ka nodokļa ieviešana ir tieši saistīta ar atbalsta finansējumu un tie tieši ietekmē atbalsta apmēru un tā rezultātu – šis atbalsta saderības ar iekšējo tirgu novērtējumu (skat. spriedumus, 2006. gada 15. jūnijs, *Air Liquide Industries Belgium*, C-393/04 un C-41/05, EU:C:2006:403, 46. punkts un tajā minētajos judikatūrā, kārājums tajos minētajos 2008. gada 22. decembris, *Régie Networks*, C-333/07, EU:C:2008:764, 99. punkts).

69 Šajā gadījumā Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 65.–86. punktā, kuri veltīti tika kritizēti otrajā pamatā, ir konstatējusi, ka no piemērojamajam valsts tiesību normam izriet, ka RTVE piešķirtais atbalsts nav tieši atkarīgs no aplūkojamā nodokļa pasākuma ienākumiem, jo šis apmērs ir noteikts, balstoties uz sabiedriskā pakalpojuma uzdevuma izpildes neto izmaksām.

70 Itāļi, kā izriet no šī sprieduma 47. un 48. punkta, Vispārējā tiesa šajā sakarā ir norādījusi, ka, ja RTVE nodokļa ieviešana pārsniedz sabiedriskās apraides pakalpojuma sniegšanas uzdevuma, kuru veic šis pārdrošais minētā, izpildes izmaksas, pārpalikums atkarībā no gadījuma tiks ieskaitīts rezerves fondā vai valsts kasā, turklāt šie paši ieviešanas tiek absolūti ierobežoti, ka jebkāds pārpalikums arī tiek ieskaitīts valsts vispārējā budžetā. Otrkārt, Vispārējā tiesa ir konstatējusi, ka, ja minētie ieviešanas nav pietiekami, lai segtu šīs izmaksas, Spānijai jāsedz starpība.

71 Šādos apstākļos, lai gan nav strīda par to, ka RTVE piešķirtā atbalsta finansējums tiek nodrošināts ar aplūkojamajiem nodokļa pasākumiem, Vispārējā tiesa, pretēji DTS un “Telefónica” sabiedrību norādītajam, tomēr, nepieļaujot kādu tiesību piemērošanu, pārsūdzētā sprieduma 104. punktā varēja secināt, ka šie nodokļa pasākumi nav neatņemama minētajā atbalsta sastāvdaļa.

72 Faktiski, ja ienākumiem no minētajiem nodokļa pasākumiem nav nekādas tiešas ietekmes uz RTVE piešķirtā atbalsta apmēru, nedz tā piešķiršana, nedz apmērs nav atkarīgi no šiem ienākumiem un tie nav obligāti piesaistīti šī atbalsta finansējumam, un tā kā šie ienākumi daļā var tikt novirzīti citiem mērķiem, nevar tikt uzskatīts, ka pastāv saistoša saikne starp šiem nodokļa pasākumiem un minēto atbalstu.

73 Šajā ziņā nav nozīmēs apstāklim, ka aplūkojamie nodokļa pasākumi tika ieviesti, lai kompensētu komercienākumu izbeigšanos, kuri acīmredzot RTVE agrāk bija, itāļi no reklāmas (skat. pārcelšanas spriedumu, 2005. gada 13. janvāris, *Streekgewest*, C-174/02, EU:C:2005:10, 27. punkts).

74 Ar DTS argumentāciju, kas balstās uz spriedumu *Laboratoires Boiron*, šos apsvērumus nevar atspēkot.

75 Šaj? zi?? j?atg?dina, ka min?taj? spriedum? Tiesa b?t?b? ir nospriedusi, ka asimetriskas nodok?u uzlikšanas gad?jum?, proti, ja nodoklis j?maks? tikai vienai konkurences situ?cij? esošo uz??mumu kategorijai, nodok?a maks?t?ji uz??m?ji var izvirz?t t? prettiesiskumu. Faktiski š?d? gad?jum? atbalsts izriet no t?, ka šis nodoklis netiek piem?rots tikai vienai uz??m?ju kategorijai, kura ir tieš?s konkurences attiec?b?s ar to uz??m?ju kategoriju, kas tiek aplikta ar šo nodokli. T?nad atbalsta pas?kums ir pats nodoklis, jo tas un atbalsts ir divi viena un t? paša nodok?u pas?kuma nenodal?mi elementi. T?d?j?di š?da situ?cija nav piel?dzin?ma atbr?vojuma no visp?rpiem?rojama nodok?a situ?cijai, kur? šis nodoklis ir noš?irams (šaj? zi?? skat. spriedumu *Laboratoires Boiron*, 30.–48. punkts).

76 Visp?rj? tiesa nav pie??vusi nek?du k??du ties?bu piem?rošan?, p?rs?dz?t? sprieduma 98.–103. punkt? uzskatot, ka maksas telev?zijas raidorganiz?ciju ie??mumu nodoklis, kurš j?maks? *DTS*, nav sal?dzin?ms ar asimetrisko nodokli, k?ds tika apl?kots liet?, kur? tais?ts spriedums *Laboratoires Boiron*.

77 Faktiski šaj? liet? apl?kojamie nodok?u pas?kumi un *RTVE* atbalsts – k? Visp?rj? tiesa nor?d?jusi p?rs?dz?t? sprieduma 101. punkt? – nav divi neatdal?mi viena un t? paša atbalsta pas?kuma elementi, jo, atš?ir?b? no apl?kojam?s situ?cijas liet?, kur? tika tais?ts spriedums *Laboratoires Boiron*, apl?kojamo nodok?u pas?kumu iesp?jam? nepiem?rojam?ba t?d??, ka tie neatbilst Savien?bas ties?b?m, tieši neietekm? konkr?t? atbalsta pieš?iršanu t?, ka Sp?nijas valstij – k? izriet no š? sprieduma 48. un 70. punkta – ir j?sedz starp?ba starp *RTVE* r?c?b? esošajiem finanšu l?dzek?iem un vis?m t?s izmaks?m saist?b? ar sabiedrisk? pakalpojuma uzdevuma izpildi.

78 Turkl?t, k? ar? pareizi nor?d?jusi Visp?rj? tiesa p?rs?dz?t? sprieduma 102. punkt?, liet?, kur? tika tais?ts spriedums *Laboratoires Boiron*, atbalsta apm?rs tika noteikts tikai p?c nodok?a summas, jo t? sa??m?ju g?t? priekšroc?ba no t?, ka vi?u konkurentiem tika piem?rots šis nodoklis, bija noteikti atkar?ga no š? nodok?a likmes. Savuk?rt izskat?maj? liet? atbalsta apm?ru, k? tas izriet no š? sprieduma 69.–71. punkta, nosaka sabiedrisk? pakalpojuma uzdevuma izpildes neto izmaksas.

79 Protams, k? ar? pareizi nor?d?jusi *DTS*, šaj? liet? maksas telev?zijas raidorganiz?ciju ie??mumu nodoklis ir paredz?ts, ar? lai *RTVE* lab? finans?tu atbalsta sh?mu, par kuru Komisija uzskat?ja, ka t? ir valsts atbalsta sast?vda?a LESD 107. panta 1. punkta izpratn?. T?d?j?di pien?kums maks?t šo nodokli *DTS* rada papildu neizdev?g?ku konkurences situ?ciju tirg?, kur? t? veic savu darb?bu, konkur?jot ar *RTVE*, bet savuk?rt š? p?d?j? min?t? nav š? nodok?a maks?t?ja.

80 Tom?r, k? ar? pareizi nor?d?jusi Visp?rj? tiesa p?rs?dz?t? sprieduma 84. un 102. punkt?, šis apst?klis nav pietiekams, lai pier?d?tu, ka š?ds nodoklis ir atbalsta neat?emama sast?vda?a.

81 Faktiski, pirmk?rt, k? Tiesa jau ir nospriedusi, jaut?jums par to, vai nodoklis ir atbalsta, kas tiek finans?ts no š? nodok?a, neat?emama sast?vda?a, ir atkar?gs nevis no konkurences attiec?bu starp š? nodok?a maks?t?ju un atbalsta sa??m?ju esam?bas, bet tikai no saistošas saiknes starp šo nodokli un attiec?go atbalstu esam?bas saska?? ar atbilstošo valsts tiesisko regul?jumu (šaj? zi?? skat. spriedumu, 2008. gada 22. decembris, *Régie Networks*, C?333/07, EU:C:2008:764, 93.–99. punkts).

82 T?d?j?di no Tiesas judikat?ras izriet, ka starp nodokli un atbr?vojumu no t? nepast?v nek?da saistoša saikne par labu vienai uz??mumu kategorijai un tas t? ir ar? tad, ja šie p?d?jie min?tie veic savu darb?bu, konkur?jot ar min?t? nodok?a maks?t?jiem uz??mumiem. Proti, nodok?a atbr?vojuma piem?rošana un t? apjoms nav atkar?gi no min?t? nodok?a ie??mumiem. T?d?j?di nodok?a maks?t?ji nevar aizbildin?ties ar to, ka citu uz??mumu atbr?vošana no nodok?a

veido valsts atbalstu, lai izvairītos no minētā nodokļa maksāšanas vai saņemtu tāt atmaksu (šajā ziņā skat. spriedumu, 2005. gada 27. oktobris, *Distribution Casino France* u.c., no C-266/04 līdz C-70/04, C-276/04 un no C-321/04 līdz C-325/04, EU:C:2005:657, 41. un 42. punkts).

83 Otrkārt, kā jau tika norādīts iepriekš šā sprieduma 65. punktā, uz nodokļiem principā neattiecas valsts atbalsta normas. Taču, kā enerģētiskās iekārtas norādījis savu secinājumu 96. punktā, ja tiktu pieņemta DTS argumentācija, tas nozīmētu, ka nozares līmenī iekasētais nodoklis, kurš jāmaksā uzņēmumiem konkurences ar atbalsta, kurš tiek finansēts no šā nodokļa, saņemto situācijā, ir jāpārbauda saskaņā ar LESD 107. un 108. pantu.

84 No minētajiem apsvērumiem izriet, ka Vispārējā tiesa, uzskatot, ka maksas televīzijas raidorganizāciju iekasēto nodoklis nav daļa no atbalsta shēmas RTVE labā, nav pieņēmusi nevienu kādu tiesību piemērošanu.

85 Līdz ar to pirmā pamata otrā daļa ir noraidāma kā nepamatota.

Par trešo pamatu, kas balstīts uz to, ka ir pieņemta kāda LESD 106. panta 2. punkta piemērošana?

Lietas dalībnieku argumenti

86 DTS norāda, ka Vispārējā tiesa pārsūdzējai spriedumam esot sagrozījusi pirmajā instancē norādīto otrā atcelšanas pamata par LESD 106. panta 2. punkta pārkāpumu pamatojumu. Faktiski, pretēji Vispārējās tiesas nospriestajam šā sprieduma 151. un 152. punktā, tāt šajā tiesā nav izvirzījusi nevienu argumentu par RTVE piešķirtā atbalsta ietekmi, bet tikai norādījusi, ka šā atbalsta finansēšanas veids pastiprinot no tāt izrietošo konkurences izkropojumu un kopumā padarot atbalstu un minēto finansēšanas veidu par nesaderīgiem ar kopējām interesēm. Šajā sakarā Vispārējā tiesa esot kādāini interpretējusi vairākus vietas argumentus.

87 Pēc DTS domām, šā sagrozīšana ir likusi Vispārējai tiesai spriest *ultra petita*, tādējādi grozot strīda priekšmetu. Pēc tam, kad tāt pati tiesas sūdz Vispārējā tiesā bija paskaidrojusi, ka otrais atcelšanas pamats ir efektīvs tikai tad, ja pirmais pamats tiek pieņemts, Vispārējā tiesa, tāt kā tāt noraidīja šo pamatu, nevarēja pārbaudīt šo otro pamatu. Katrā ziņā, pat pieņemot, ka Vispārējā tiesa varēja spriest par šo pamatu, tāt varēja to noraidīt tikai pārsūdzētajā sprieduma 151. punktā izklāstītajā iemesla dēļ, saskaņā ar kuru Komisijai nebija pienākuma ņemt vērā maksas televīzijas raidorganizāciju iekasēto nodokļa ietekmi, jo šis nodoklis pasākums nebija atbalsta neatņemama sastāvdaļa. Tomēr Vispārējā tiesa grozīja strīda priekšmetu, minētā sprieduma 152. punktā atkārtoti interpretējot tajā izvirzīto otro pamatu kā tātdu, kurš attiecas uz formālā atbalsta sekām.

88 Pēc DTS domām, to darot, Vispārējā tiesa, veicot tiesas pārbaudi par Komisijas sniegto vērējumu attiecībā uz samērīguma principa, kurš noteikts LESD 106. panta 2. punktā, ievērošanu, ir pārsniegusi savas kompetences robežas. Faktiski Vispārējā tiesa šādā pārbaudē varot pārbaudīt tikai to, vai Komisija nav pieņēmusi acīmredzamu kādu vērējumu, bet tāt nevarot ar savu novērējumu aizstāt šā pārsūdzēto minētās iestādes veikto, nedz ar *a fortiori* izskatīt tās neizskatītos punktus. Tādējādi, tāt kā Vispārējā tiesa apstiprināja Komisijas lēmumu, ka maksas televīzijas raidorganizāciju iekasēto nodoklis nav atbalsta neatņemama sastāvdaļa, tāt varēja tikai apstiprināt, ka šā iestāde pamatoti ir atņēmusi minēto atbalstu. Savukārt tāt nevarēja spriest par tāt diem jautājumiem kā, piemēram, risku, ka RTVE rīkosies pretēji konkurencei, it pašā piedāvājot augstāku cenu, jo Komisija šādus jautājumus nav izskatījusi.

89 RTVE apgalvo, ka trešais pamats nav pieņemams. Katr zi?? t?, t?pat k? Sp?nijas Karaliste un Komisija, uzskata, ka šis pamats nav efekt?vs vai katr? zi?? nav pamatots.

Tiesas v?rt?jums

90 J?nor?da, ka trešais pamats piln?b? balst?s uz premisu, ka Visp?r?j? tiesa ir k??daini interpret?jusi pirmaj? instanc? izvirz?t? otr? atcelšanas pamata par LESD 106. panta 2. punkta p?rk?pumu piem?rojam?bu.

91 Tom?r ir j?konstat?, ka sav? apel?cijas s?dz?b? DTS neapstr?d nevienu no Visp?r?j?s tiesas sniegtajiem nov?rt?jumiem p?rs?dz?t? sprieduma 113.–167. punkt?, kas sniegti š? otr? pamata noraid?šanas pamatojumam.

92 It ?paši DTS nek? nenor?da, ka šaj? p?rs?dz?t? sprieduma da?? b?tu pie?autas k??das ties?bu piem?rošan?, ies?kum? uzsverot, ka vi?as apel?cijas s?dz?ba nav par RTVE pieš?irt? atbalsta sader?bas ar LESD 106. panta 2. punktu p?rbaudi.

93 No t? izriet, ka trešais pamats, pat ja tas b?tu pamatots, nek?di nevar izrais?t p?rs?dz?t? sprieduma atcelšanu.

94 Š?dos apst?kos šis pamats ir j?noraida k? neefekt?vs.

Par “Telefónica” sabiedr?bu izvirz?tajiem pamatiem, kuri balst?ti uz Eiropas Savien?bas Tiesas stat?tu 40. panta un LESD 106. panta 2. punkta p?rk?pumu

95 Sav? atbildes rakst? “Telefónica” sabiedr?bas ir izvirz?jušas vienu pamatu, kas balst?ts uz Eiropas Savien?bas Tiesas stat?tu 40. panta p?rk?pumu un kur? t?s apgalvo, ka Visp?r?j? tiesa, noraidot k? nepie?emamu t?s argument?ciju saist?b? ar LESD 108. panta p?rk?pumu, ir pie??vusi k??du ties?bu piem?rošan?.

96 “Telefónica” sabiedr?bas šaj? pat atbildes rakst? ir izvirz?jušas ar? pamatu par LESD 106. panta 2. punkta p?rk?pumu, ar kuru t?s nor?da, ka Visp?r?j? tiesa, veicot p?rk? ierobežotu p?rbaudi par jaut?jumu, vai apl?kojamaj? atbalsta sh?m? tiek iev?rots sam?r?guma princips, šaj? sakar? balstoties uz Komisijai esošo nov?rt?juma br?v?bu, ir pie??vusi k??du ties?bu piem?rošan?.

97 Nav str?da par to, ka ar šiem pamatiem t? v?las pan?kt p?rs?dz?t? sprieduma atcelšanu t?du iemeslu d??, kurus DTS nav nor?d?jusi sav? apel?cijas s?dz?b?.

98 Faktiski, pirmk?rt, DTS savas apel?cijas s?dz?bas pamatojum? nek?di nav nor?d?jusi uz Eiropas Savien?bas Tiesas stat?tu 40. panta p?rk?pumu. Otrk?rt, lai gan trešais pamats form?li ir par LESD 106. panta 2. punkta p?rk?pumu, pati DTS sav? apel?cijas s?dz?b? ir preciz?jusi, k? tas izriet ar? no š? sprieduma 92. punkta, ka t? necenšas apstr?d?t p?rbaudi par RTVE pieš?irt? atbalsta atbilst?bu šai normai, šaj? pamat? tikai p?rmetot Visp?r?jai tiesai, ka t? esot sagroz?jusi konkr?tus argumentus.

99 Atbilstoši [Tiesas] Reglamenta 174. pantam ar pras?jumiem atbildes rakst? uz apel?cijas s?dz?bu l?dz piln?b? vai da??ji apmierin?t vai noraid?t apel?cijas s?dz?bu.

100 Turkl?t saska?? ar š? reglamenta 172. pantu, lietas dal?bnieki pretapel?cijas s?dz?bu iesniedz [Ties?] ar atseviš?u dokumentu, kas nav atbildes raksts uz apel?cijas s?dz?bu, kur? atbilstoši š? reglamenta 178. panta 1. punktam un 3. punkta otrajam teikumam tie l?dz piln?b? vai da??ji atcelt p?rs?dz?to spriedumu, balstoties uz citiem pamatiem un argumentiem nek? atbildes

rakst? uz apel?cijas s?dz?bu izvirz?tajiem.

101 No š?m norm?m, t?s apl?kojot kop?, izriet, ka atbildes rakst? nevar tikt l?gts atcelt p?rs?dz?to spriedumu atš?ir?gu iemeslu d??, kas nav atkar?gi no apel?cijas s?dz?b? nor?d?tajiem, t?di pamati var tikt izvirz?ti tikai pretapel?cijas s?dz?b?.

102 L?dz ar to “Telefónica” sabiedr?bu izvirz?tie pamati, kuri balst?ti uz Eiropas Savien?bas Tiesas stat?tu 40. panta un LESD 106. panta 2. punkta p?rk?pumu, ir j?noraida k? nepie?emami.

Par pretapel?cijas s?dz?bu

103 Savas pretapel?cijas s?dz?bas atbalstam “Telefónica” sabiedr?bas izvirza vienu pamatu, kas balst?ts uz Eiropas Savien?bas Tiesas stat?tu 40. panta p?rk?pumu, cikt?l Visp?r?j? tiesa k? nepie?emamu ir noraid?jusi t?s argument?ciju saist?b? ar LESD 108. panta p?rk?pumu.

Lietas dal?bnieku argumenti

104 “Telefónica” sabiedr?bas apgalvo, ka Visp?r?j? tiesa neesot var?jusi noraid?t k? nepie?emamu t?s pirmaj? instanc? izvirz?to pamatu saist?b? ar LESD 108. panta p?rk?pumu, pamatojoties uz to, ka, t? k? pirmo reizi tas ir min?ts to iest?šan?s rakst?, tas neesot saist?ts ar str?da priekšmetu.

105 Vispirms p?rs?dz?t? sprieduma 216. punkt? Visp?r?j? tiesa neesot var?jusi balst?ties uz 1998. gada 19. novembra spriedumu Apvienot? Karaliste/Padome (C?150/94, EU:C:1998:547), jo “Telefónica” sabiedr?bas neesot atsaukuš?s uz šo spriedumu.

106 Turkl?t p?rs?dz?t? sprieduma 217. punkt? Visp?r?j? tiesa neesot paskaidrojusi, k? ar 2010. gada 8. j?lija spriedumu Komisija/It?lija (C?334/08, EU:C:2010:414) var?tu tikt pamatots, ka personas, kas iest?jas liet? pras?b? par valsts pien?kumu neizpildi un kura izvirza pamatus, kurus nav izvirz?jusi galven? lietas dal?bniece, r?c?b? ir liel?ka br?v?ba nek? personai, kas iest?jas liet? pras?b? atcelt ties?bu aktu. Ja persona, kas iest?jas liet?, dr?kst?tu izmantot vien?gi galven?s lietas dal?bnieces izvirz?tos pamatus, tad Reglamenta 132. panta 2. punktam, kur? tai ir uzlikts pien?kums izvirz?t savus pamatus, neb?tu j?gas.

107 RTVE apgalvo, ka pretapel?cijas s?dz?ba nav pie?emama. Pirmk?rt, šaj? pretapel?cijas s?dz?b?, p?rk?pjot Reglamenta 178. panta 3. punkta otro teikumu, esot nor?d?ts tikai viens pamats, kurš ir identisks “Telefónica” sabiedr?bu atbildes rakst? uz pamata apel?cijas s?dz?bu nor?d?tajiem pamatiem. Otrk?rt, pretapel?cijas s?dz?b?, p?rk?pjot š? paša noteikuma pirmo teikumu, neesot prec?zi identific?ti apstr?d?tie p?rs?dz?t? sprieduma pamatojuma elementi. Katr? zi?? š? pretapel?cijas s?dz?ba neesot pamatota. Ar? Sp?nijas Karaliste un Komisija uzskata, ka “Telefónica” sabiedr?bu argumenti ir j?noraida.

Tiesas v?rt?jums

Par pretapel?cijas s?dz?bas pie?emam?bu

108 Attiec?b? uz pretapel?cijas s?dz?bas pie?emam?bu ir j?atg?dina, ka saska?? ar Reglamenta 178. panta 3. punkta otro teikumu pretapel?cijas s?dz?bas pamatojumam izvirz?tajiem ties?bu pamatiem un argumentiem – k? tas jau tika nor?d?ts š? sprieduma 100. punkt? – ir j?b?t atš?ir?giem no tiem, kuri ir izvirz?ti atbildes rakst? uz pamata apel?cijas s?dz?bu.

109 Šaj? liet? š?iet, ka, protams, vien?gais “Telefónica” sabiedr?bas izvirz?tais pamats to pretapel?cijas s?dz?bas pamatojum?, kas balst?ts uz Eiropas Savien?bas Tiesas stat?tu 40. panta p?rk?pumu, visos punktos atbilst vienam no pamatiem to atbildes rakst? uz DTS iesniegto

pamata apelācijas sūdzību.

110 Tomēr, neapstrīdot atširbu, kas Reglamentā norādīta starp pamata apelācijas sūdzību un pretapelācijas sūdzību, Reglamenta 178. panta 3. punkta otrajā teikumā norādīta prasība nevar tikt saprasta kā tāda, kas ir balstīta uz premisu, ka atbildes rakstā iekāutie pamati un argumenti paši par sevi ir analogi tiem, kuri izvirzīti pamata apelācijas sūdzībā.

111 Taču šajā lietā, kā izriet no šī sprieduma 95.–102. punkta, “Telefónica” sabiedrību atbildes rakstā uz *DTS* iesniegto pamata apelācijas sūdzību izklāstītais pamats, kurš ir balstīts uz Eiropas Savienības Tiesas statūtu 40. panta pirmo daļu, ir pieņemams, jo tas atširas no apelācijas sūdzības esošā.

112 Saistībā ar Reglamenta 178. panta 3. punkta pirmajā teikumā paredzēto prasību pietiek tikai konstatēt, ka pretapelācijas sūdzība attiecas tieši uz pirmo daļu sprieduma 207. un 218. punktu un ka tādējādi tajā ar prasīto precizitāti ir identificēti apstrīdētie šī sprieduma pamatojuma elementi.

113 Šīdos apstākļos ir jāuzskata, ka pretapelācijas sūdzība ir pamatota un ka tai attiecas uz pirmo daļu sprieduma 207. un 218. punktu.

Par bērtību

114 Saistībā ar pretapelācijas sūdzības pamatojumu ir jāatgādina, ka lietas dalībnieks, kam saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas statūtu 40. pantu ir atļauts iestāties šajā tiesā izskatīšanai nodotā lietā, nedrīkst grozīt strīda priekšmetu, kas ir aprakstīts pamata pušu prasījumos un pamatos. No tā izriet, ka ir pieņemami tikai tie personas, kas iestājas lietā, argumenti, kuri iekāujas šo prasījumu un pamatu noteiktajās robežās (skat. spriedumu, 2014. gada 7. oktobris, *Vēcija/Padome*, C-399/12, EU:C:2014:2258, 27. punkts).

115 Šajā lietā vienīgajai pretapelācijas sūdzības pamatā “Telefónica” sabiedrības pārmēt Vispārējai tiesai, ka tai pirmo daļu sprieduma 207. un 218. punktā kā nepieņemamus ir noraidījusi tos atcelšanas pamatus, kas ir izvirzīti to iestāšanās rakstā un kuros tās pārmēt Komisijai LESD 108. panta pirmo daļu.

116 Taču nav strīda par to, ka *DTS* nav norādījusi šīs normas pirmo daļu savas prasības pirmajā instancē pamatojumā, jo tās norādītie trīs pamati nolūkā panākt apstrīdētā lēmuma atcelšanu bija balstīti uz, attiecīgi, LESD 107. panta, LESD 49. un 64. panta, kā arī uz LESD 106. panta 2. punkta pirmo daļu.

117 No tā izriet, ka tāpat, kā Vispārējā tiesa nospriedusi pirmo daļu sprieduma 212. punktā, “Telefónica” sabiedrību izvirzītie pamati to iestāšanās rakstā Vispārējā tiesā nebija saistīti ar strīda priekšmetu, kādu to bija definējusi *DTS*, un tāpat ar tiem tika grozītas šī strīda robežas veidā, kas ir pretrunā Eiropas Savienības Tiesas statūtu 40. pantam.

118 Šajā sakarā Vispārējā tiesa pirmo daļu sprieduma 217. punktā pareizi ir uzskatījusi, ka 2010. gada 8. jūlija spriedumā Komisija/līdētāja (C-334/08, EU:C:2010:414) izvēlētais risinājums prasības par valsts pienākumu neizpildi ietvaros atbilstoši LESD 260. pantam nav transponējams uz prasību par tiesību akta atcelšanu atbilstoši LESD 263. pantam.

119 Faktiski tiesvedība par pienākumu neizpildi ir atkarīga no objektīva konstatējuma, ka dalībvalsts nav izpildījusi pienākumus, kas tai uzlikti saskaņā ar Savienības tiesību aktiem (skat. it īpaši spriedumu, 2009. gada 6. oktobris, Komisija/Spānija, C-562/07, EU:C:2009:614, 18. punkts).

120 No tā izriet, ka šīdas prasības ietvaros – kā Vispārējā tiesa pirmo daļu sprieduma 217.

punkt? ar? ir pareizi nospriedusi –Tiesai ir j?veic visi nepieciešamie konstat?jumi, lai secin?tu valsts pien?kumu neizpildi, un t?d?j?di ar aizst?v?bas pamatu, kuru nor?d?jusi persona, kas iest?jusies liet?, un kurš attiecas uz t?du faktu vai ties?bu elementu, kas Komisijai noteikti ir j?p?rbauda sav? anal?z?, nevar tikt groz?tas str?da robežas, pat ja attiec?g? dal?bvalsts to nav izvirz?jusi. Savuk?rt pras?bas par ties?bu akta atcelšanu robežas it ?paši ir j?nosaka pras?t?jas izvirz?tajos pamatos.

121 Turkl?t, lai gan saska?? ar Reglamenta 132. panta 2. punkta b) apakšpunktu iest?šan?s rakst? ir j?b?t ietvertiem personas, kas iest?jas liet?, pamatiem un argumentiem, tas tom?r nenoz?m?, ka šai personai ir br?v?ba izvirz?t jaunus, no pras?t?ja izvirz?tajiem pamatiem atš?ir?gus pamatus. Faktiski, k? ?ener?ladvok?ts nor?d?jis savu secin?jumu 219. punkt?, š? norma iek?aujas robež?s, ko nosaka iest?šan?s liet? proced?ra, un š? norma ir j?apl?ko kopsakar? ar Regulas 129. pantu, saska?? ar kuru iest?šan?s liet? priekšmets nevar b?t cits k? vien piln?b? vai da??ji atbalst?t vienas puses pras?jumus, t? ir pak?rtota pamata str?dam un personai, kas iest?jusies liet?, ir j?pie?em lieta t?da, k?da t? ir iest?šan?s laik?.

122 Attiec?b? uz iebildumu, saska?? ar kuru “Telefónica” sabiedr?bas p?rmet Visp?r?jai tiesai, ka t? p?rs?dz?t? sprieduma 216. punkt? ir atsaukusies uz 1998. gada 19. novembra spriedumu Apvienot? Karaliste/Padome (C?150/94, EU:C:1998:547), pietiek konstat?t, ka tas ir piln?b? neefekt?vs, jo min?t?s sabiedr?bas turkl?t visp?r nenor?da, ka Visp?r?j?s tiesas sniegtais nov?rt?jums par šo punktu ir tiesiski k??dains.

123 L?dz ar to pretapel?cijas s?dz?bas vien?gais pamats ir noraid?ms k? nepamatots.

Par ties?šan?s izdevumiem

124 Atbilstoši Reglamenta 184. panta 2. punktam, ja apel?cijas s?dz?ba nav pamatota, Tiesa lem? par ties?šan?s izdevumiem. Atbilstoši š? paša reglamenta 138. panta 1. punktam, kas *mutatis mutandis* ir piem?rojams apel?cijas tiesved?b?, pamatojoties uz š? paša reglamenta 184. panta 1. punktu, lietas dal?bniekam, kuram spriedums ir nelabv?l?gs, piespriež atl?dzin?t ties?šan?s izdevumus, ja to ir pras?jis lietas dal?bnieks, kuram spriedums ir labv?l?gs.

125 T? k? *DTS* saist?b? ar t?s apel?cijas s?dz?bas pamatiem spriedums ir nelabv?l?gs un t? k? Komisija ir pras?jusi piespriež *DTS* atl?dzin?t ties?šan?s izdevumus, ir j?nospriež, ka t? sedz savus, k? ar? atl?dzina Komisijas ties?šan?s izdevumus, kas ir radušies saist?b? ar pamata apel?cijas s?dz?bu.

126 Run?jot par pretapel?cijas s?dz?bu, t? k? “Telefónica” sabiedr?b?m spriedums ir nelabv?l?gs un t? k? Komisija ir pras?jusi piespriež t?m atl?dzin?t ties?šan?s izdevumus, ir j?piespriež š?m p?d?j?m min?taj?m segt savus, k? ar? atl?dzina Komisijas ties?šan?s izdevumus saist?b? ar pretapel?cijas s?dz?bu.

127 Saska?? ar š? reglamenta 184. panta 4. punktu “Telefónica” sabiedr?bas pašas sedz savus ties?šan?s izdevumus, kas ir saist?ti ar apel?cijas s?dz?bu, k? ar? *RTVE* sedz savus ties?šan?s izdevumus, kas ir saist?ti ar pamata apel?cijas s?dz?bu un ar pretapel?cijas s?dz?bu.

128 Saska?? ar min?t? reglamenta 140. panta 1. punktu, kas *mutatis mutandis* ir piem?rojams apel?cijas tiesved?b?, pamatojoties uz š? paša reglamenta 184. panta 1. punktu, dal?bvalstis, kas iest?juš?s liet?, sedz savus ties?šan?s izdevumus pašas. Saska?? ar šiem noteikumiem Sp?nijas Karaliste pati sedz savus ties?šan?s izdevumus.

Ar š?du pamatojumu Tiesa (pirm? pal?ta) nospriež:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) ***DTS Distribuidora de Televisión Digital SA*** sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanu izdevumus, kas ir radušies saistībā ar pamata apelācijas sūdzību;
- 3) ***Telefónica de España SA et Telefónica Móviles España SA*** sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanu izdevumus, kas ir radušies saistībā ar pretapelācijas sūdzību;
- 4) ***Corporación de Radio y Televisión Española SA (RTVE)*** un Spānijas Karaliste pašas sedz savus tiesāšanu izdevumus.

[Paraksti]

* Tiesvedības valoda – spāņu.